

bestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. Bestemmelsen medfører, at livstidsdømte på samme måde, som når der er spørgsmål om fornyet domstolsprøvelse af nægtelse af prøveløsladelse, jf. § 124, stk. 1, 3. pkt., først kan forlange domstolsprøvelse, når der er forløbet 1 år fra afgørelsen om genindsættelse. Har afgørelsen om genindsættelse været genstand for domstolsprøvelse i medfør af § 112, nr. 7, i rådets udkast til straffuldbyrdesloven, regnes fristerne i § 124, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor rettens afgørelse om genindsættelse er endelig.

Herudover foreslås i § 125 i rådets lovudkast regler om adgang til domstolsprøvelse i tilfælde, hvor der foretages konfiskation i medfør af lovudkastets § 73 hos andre end den indsatte. Bestemmelsen indebærer, at §§ 112-123 i rådets lovudkast også finder anvendelse ved klage fra andre end indsatte over en afgørelse efter § 73 om konfiskation hos den pågældende af genstande eller penge, hvis værdi overstiger det almindelige vederlag, der udbetales til indsatte for en uges beskæftigelse.

9.3.5.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan af de grunde, Straffelovrådet har anført, i det væsentlige tiltræde rådets udkast til bestemmelser om fremgangsmåden ved domstolsprøvelse under den udvidede klageordning, jf. pkt. 9.3.5.1.1. og 9.3.5.1.4.

Justitsministeriet er enig med Straffelovrådet i, at ressourcemæssige hensyn bør inddrages ved udformningen af klageordningen, jf. pkt. 9.3.5.1.3. En ordning kan være så bekostelig i forhold til det, der opnås herved, og det, der skønnes nødvendigt at opnå, at det må overvejes, om disse ressourcer bedre kan benyttes til opnåelse af andre mål inden for kriminalforsorgen.

Som det fremgår af pkt. 9.3.4.2., foreslås klageordningen udformet i overensstemmelse med klagemodel 2. Adgangen til at forlange domstolsprøvelse begrænses derfor til særlig indgribende afgørelser, der har lighed med straffesager, og som for de fleste afgørelses vedkommende retter sig mod varigheden af den frihedsstraf, som den indsatte skal afsone.

Endvidere følger det af Straffelovrådets forslag, som Justitsministeriet kan tiltræde, at sagerne som udgangspunkt skal behandles på skriftligt grundlag, jf. pkt. 9.3.5.1.1.

Justitsministeriet finder det af principielle grunde rigtigst, at afgørelser af den omhandlede type, som er truffet af byretten, kan indbringes for landsretten i overensstemmelse med det almindelige to-instansprincip. Det kan i den forbindelse nævnes, at bl.a. den

Danske Dommerforening i sit høringssvar over betænkningen har udtalt sig imod forslaget om en appelbegrænsning.

Lovforslaget er herefter - bortset fra forslaget om appelbegrænsning - med enkelte redaktionelle ændringer udformet i overensstemmelse med Straffelovrådets lovudkast vedrørende klagemodel 2, jf. *lovforslagets* §§ 112-123.

10. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget indebærer i det væsentlige en lovfæstelse af de nugældende administrative regler om straffuldbyrdelse.

Lovforslaget indebærer dog, at visse endelige administrative afgørelser kan kræves indbragt til prøvelse for retten af den dømte, hvilket medfører en merbelastning af kriminalforsorgen samt by- og landsretterne.

Det skønnes, at den foreslåede adgang til domstolsprøvelse vil medføre domstolsprøvelse af ca. 600 sager om året. Det må herved anses for sandsynligt, at adgangen til at få indbragt afgørelsen for en uvildig instans vil øge de indsattes tilbøjelighed til at klage navnlig over de særligt indgribende afgørelser.

Lovforslaget vil således medføre et øget ressourcebehov ved Direktoratet for Kriminalforsorgen. I forbindelse med flerårsaftalen for kriminalforsorgen er der imidlertid allerede taget højde for gennemførelsen af lov om fuldbyrdelse af straf mv. Der er inden for de bevillingsmæssige rammer afsat 4,8 mio. kr. i år 2000 og herefter 3,3 mio. kr. årligt fra år 2001. Merudgifterne ved Direktoratet for Kriminalforsorgen vil således kunne afholdes inden for de gældende bevillinger.

Endvidere medfører lovforslaget en merbelastning af by- og landsretterne. Alle sager indbringes for byret. Det er vurderingen, at et betydeligt antal af sagerne vil blive køret til landsretten. I overensstemmelse med det almindelige to-instans princip vil der ikke være nogen appelbegrænsning. Præsidenten for Østre Landsret anslår, at mindst 85 pct. af sagerne vil blive indbragt for landsretten. Sagerne skønnes at ville fordele sig med 2/3 til Østre Landsrets kreds, 1/3 til Vestre Landsrets kreds.

Lovforslaget indebærer desuden, at retten, såfremt den finder det fornødent, kan beskikke en advokat for den dømte. Advokaten vil blive honoreret efter samme principper som i almindelige straffesager.

Lovforslaget vil således medføre en merbelastning af by- og landsretterne. Efter lovforslaget skal nyordningen træde i kraft den 1. juli 2001. Nyordningens